

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 262/2009

z dnia 30 marca 2009 r.

ustanawiające wymogi w zakresie skoordynowanego przydziału i stosowania kodów interrogatorów modu S dla jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 552/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie interoperacyjności europejskiej sieci zarządzania ruchem lotniczym (rozporządzenie w sprawie interoperacyjności) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 5,uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiające ramy tworzenia jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (rozporządzenie ramowe) ⁽²⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Mod S (Select) stanowi technikę wspólnego dozoru stosowaną przez kontrolę ruchu lotniczego. Umożliwia on selektywne nawiązywanie łączności ze statkami powietrznymi i pobieranie danych lotniczych, dzięki czemu można opracować nowe zastosowania zarządzania ruchem lotniczym. Koncepcja systemów pozwalających łączyć się z każdym statkiem powietrznym za pośrednictwem modu S (dalej zwanych interrogatorami modu S) wymaga użycia kodów interrogatorów modu S w celu wykrywania i dozoru statków powietrznych wyposażonych w transponder modu S.
- (2) W celu zapewnienia bezpieczeństwa systemu dozoru ruchu lotniczego zasadnicze znaczenie ma to, aby obszary pokrycia radarowego dwóch interrogatorów modu S, wykorzystujące ten sam kod interrogatora, nie nakładały się na siebie, z wyjątkiem przypadku, gdy połączone są w grupę lub gdy występują inne operacyjne środki niwelujące.
- (3) W celu wsparcia procesu coraz powszechniejszego zastosowania interrogatorów modu S konieczne jest efektywne skoordynowanie procesu przydziału i stosowania kodów interrogatorów oraz rozwiązanie problemu braku dostępnych kodów interrogatorów służących łączności ze statkami powietrznymi.
- (4) Na mocy art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 549/2004 organizacja Eurocontrol została upoważniona do opracowania wymogów w zakresie skoordynowanego przydziału i stosowania kodów interrogatorów modu S (dalej zwanych kodami interrogatorów). Niniejsze rozporządzenie oparte jest na wynikającym z tego mandatu sprawozdaniu z dnia 2 stycznia 2008 r.
- (5) Początkowo, ze względów technicznych, ustalono i stosowano w charakterze kodów interrogatorów jedynie kody identyfikacji interrogatorów (dalej zwane kodami II) od 0 do 15. Z powodu spodziewanej liczby interrogatorów modu S podjęto następnie kroki umożliwiające stosowanie dodatkowych kodów identyfikacji dozoru (dalej zwanych kodami SI) od 1 do 63.
- (6) Zazwyczaj stosowanie kodów SI wymaga, aby wszystkie obiekty modu S w ramach zasięgu interrogatorów modu S były odpowiednio do tego wyposażone. Jednak organizacja Eurocontrol opracowała specyfikację dla stosowania kodów II/SI, która umożliwi wczesne wykorzystanie kodów SI przez interrogatory modu S nawet w środowisku, w którym nie wszystkie obiekty modu S będą przystosowane do korzystania z kodów SI. W związku z tym operatorzy modu S powinni zostać zobowiązani do dostosowania się do korzystania z kodów II/SI.
- (7) Powołana została centralna służba przydziału kodów interrogatorom, działająca poprzez system przydzielania kodów interrogatorom, podlegająca organizacji Eurocontrol. Państwa członkowskie powinny zostać zobowiązane do podjęcia niezbędnych środków mających na celu zagwarantowanie, że system przydziału kodów interrogatorom będzie dostarczać informacji służących spójności kluczowych elementów przydziału kodów interrogatorom. Te kluczowe elementy powinny zostać jasno określone.
- (8) Należy określić wspólne procedury gwarantujące, że kluczowe elementy przydziału kodów interrogatorom będą prawidłowo realizowane. Powinny one uwzględniać odpowiednie przepisy Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (dalej zwanej ICAO).
- (9) Operatorzy modu S i instytucje zapewniające służby ruchu lotniczego powinny podjąć odpowiednie środki w celu wykrycia i wyeliminowania skutków ewentualnych konfliktów kodów interrogatorów.
- (10) Niniejsze rozporządzenie nie obejmuje wojskowych działań operacyjnych i szkoleniowych, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 549/2004.
- (11) Ograniczona liczba kodów interrogatorów została zastrzeżona do wyłącznego użytku i stosowania przez podmioty wojskowe, w tym organizacje międzyrządowe, w szczególności Organizację Traktatu Północnoatlantyckiego. Dlatego też interrogatory modu S korzystające z tych kodów nie muszą podlegać skoordynowanemu procesowi przydziału. Państwa członkowskie powinny jednak zostać zobowiązane do podjęcia niezbędnych środków w celu zagwarantowania, że stosowanie tych kodów interrogatorów nie będzie mieć negatywnego wpływu na bezpieczeństwo ogólnego ruchu lotniczego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 26.⁽²⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 1.

- (12) Kod interrogatora 0 został zastrzeżony przez ICAO dla operacji bez przypisanego kodu. Interrogatory modu S stosujące kod interrogatora 0 zgodnie z normami ICAO i zalecanymi praktykami nie muszą podlegać skoordynowanemu procesowi przydziału.
- (13) Kod II 14 został zastrzeżony dla wspólnego wykorzystania przez systemy badawcze. Wykrycia obiektów modu S nie można zapewnić w przypadku, gdy kilka systemów badawczych działa równocześnie. W związku z tym operatorzy systemów badawczych modu S, którzy muszą przeprowadzić tymczasowe próby wymagające sytuacji bezkonfliktowej powinni zapewnić prawidłowe skoordynowanie działań z pozostałymi operatorami systemów badawczych modu S.
- (14) Centralna służba przydziału kodów interrogatorom powinna udostępnić państwom członkowskim i operatorom modu S plan przydziału kodów interrogatorom oraz, w razie potrzeby, aktualizować ten plan, zapewniając bezpieczne i efektywne stosowanie kodów interrogatorów. Plan przydziału powinien zostać zatwierdzony przez państwa członkowskie, których dotyczy zawartość planu.
- (15) Należy określić mechanizm rozwiązywania sytuacji, w których nie jest możliwe terminowe uzyskanie zatwierdzenia planu przydziału kodów interrogatorom.
- (16) Ze względu na konieczność utrzymania lub poprawienia istniejących poziomów bezpieczeństwa operacji państwa członkowskie powinny być zobowiązane do zapewnienia przeprowadzenia przez właściwe podmioty oceny bezpieczeństwa, w tym procesów identyfikacji zagrożeń oraz oceny i ograniczania ryzyka. Zharmonizowane włączenie tych procedur do systemów objętych niniejszym rozporządzeniem wymaga opracowania szczegółowych wymogów bezpieczeństwa dla wszystkich wymogów w zakresie interoperacyjności i osiągnięć.
- (17) Na mocy art. 3 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 552/2004 przepisy wykonawcze dotyczące interoperacyjności powinny opisywać określone procedury oceny zgodności stosowane do oceny zgodności lub przydatności do wykorzystania składników, oraz do weryfikacji systemów.
- (18) Poziom dojrzałości rynku składników, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie, umożliwi satysfakcjonującą ocenę ich zgodności i przydatności do wykorzystania w drodze wewnętrznej kontroli produkcji, przy zastosowaniu procedur opierających się na module A decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady 768/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu, uchylającej decyzję Rady 93/465/EWG⁽¹⁾.
- (19) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Jednolitej Przestrzeni Powietrznej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wymogi w zakresie skoordynowanego przydziału i stosowania kodów interrogatorów modu S (dalej zwanych kodami interrogatorów) do celów bezpiecznego i efektywnego funkcjonowania systemu dozoru ruchu lotniczego oraz do celów koordynacji cywilno-wojskowej.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do interrogatorów z funkcją modu S oraz odpowiednich systemów dozoru, ich składników i właściwych procedur, o ile wykorzystywane są w ramach skoordynowanego przydziału lub stosowania dostępnych kodów interrogatorów.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 549/2004.

Ponadto zastosowanie mają następujące definicje:

- 1) „interrogator modu S” oznacza system składający się z anteny i części elektronicznych, umożliwiający nawiązanie łączności z pojedynczym statkiem powietrznym w sposób selektywny zwany modem S;
- 2) „kod interrogatora” (dalej zwany IC) oznacza kod identyfikacji interrogatora albo kod identyfikacji dozoru stosowany w blokowaniu wielosensorowym i ewentualnie w protokołach łączności;
- 3) „kod identyfikacji interrogatora” (dalej zwany kodem II) oznacza kod interrogatora modu S o wartości w zakresie od 0 do 15, który może być stosowany w blokowaniu wielosensorowym oraz w wielosensorowych protokołach łączności;
- 4) „kod identyfikacji dozoru” (dalej zwany kodem SI) oznacza kod interrogatora modu S o wartości w zakresie od 1 do 63, który może być stosowany w wielosensorowych protokołach blokowania, ale nie może być stosowany w wielosensorowych protokołach łączności;
- 5) „blokowanie wielosensorowe” oznacza protokół umożliwiający osiągnięcie i blokowanie obiektów z transponderem modu S za pomocą kilku interrogatorów modu S, których pokrycie nakłada się na siebie;
- 6) „wielosensorowe protokoły łączności” oznaczają protokoły stosowane w celu koordynowania kontroli łączności prowadzonej w ramach więcej niż jednej transakcji na obszarach o nakładającym się na siebie pokryciu interrogatorów modu S;
- 7) „obiekt z transponderem modu S” oznacza platformę wyposażoną w transponder modu S;

(¹) Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 82.

- 8) „blokowanie” oznacza protokół umożliwiający zablokowanie wszystkich odpowiedzi ogólnych modem S z już osiągniętych obiektów z transponderem modu S;
- 9) „użytkownik modu S” oznacza osobę, organizację lub przedsiębiorstwo stosujące lub oferujące stosowanie interrogatora modu S; w tym:
- a) instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej;
 - b) producentów interrogatorów modu S;
 - c) operatorów statków powietrznych;
 - d) placówki badawcze;
 - e) wszelkie pozostałe podmioty uprawnione do użytkowania interrogatora modu S;
- 10) „przydział kodów interrogatorom” oznacza określenie wartości przynajmniej dla wszystkich zasadniczych elementów przydziału kodów interrogatorom wymienionych w części B załącznika II;
- 11) „system przydziału kodów interrogatorom” oznacza system w ramach europejskiej sieci zarządzania ruchem lotniczym, wraz z odpowiednimi procedurami, poprzez który zapewniana jest operatorom modu S w państwach członkowskich scentralizowana służba przydziału kodów interrogatorom (dalej zwana „służbą przydziału kodów interrogatorom”), zajmująca się przetwarzaniem aplikacji o przydział kodu interrogatora oraz rozsyłaniem projektu planu przydziału kodów interrogatorom;
- 12) „aplikacja o przydział kodu interrogatora” oznacza aplikację operatora modu S o przydział kodu interrogatora;
- 13) „projekt planu przydziału kodów interrogatorom” oznacza projekt pełnego zbioru przydziałów IC złożony przez służbę przydziału kodów interrogatorom do zatwierdzenia przez państwa członkowskie;
- 14) „plan przydziału kodów interrogatorom” oznacza najnowszy zatwierdzony zbiór przydziałów kodów interrogatorom;
- 15) „interrogator z funkcją modu S” oznacza interrogator modu S, dla którego spełniony jest przynajmniej jeden z poniższych warunków:
- a) interrogator opiera się, przynajmniej częściowo, na zapytaniach i odpowiedziach ogólnych modem S w celu osiągnięcia obiektów z transponderem modu S; lub
 - b) interrogator blokuje obiekty z transponderem modu S osiągnięte w odpowiedzi na zapytania ogólne modem S, w sposób trwały lub tymczasowy, w części lub całości obszaru jego pokrycia; lub
 - c) interrogator wykorzystuje wielosensorowe protokoły łączności do aplikacji łączy danych;
- 16) „dostępny kod interrogatora” oznacza jakikolwiek kod spośród kodów II i kodów SI, za wyjątkiem:
- a) kodu II 0;
 - b) kodu interrogatora lub kodów interrogatorów zastrzeżonych dla wojska, w tym dla organizacji międzyrządowych, w szczególności Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego;
- 17) „zapytania ogólne modem S” oznaczają komunikaty, które wykorzystywane są zazwyczaj w zapytaniach modem S w celu osiągnięcia obiektów z transponderem modu S wkraczających na obszar ich pokrycia;
- 18) „kod interrogatora dostępny do użytku” oznacza każdy dostępny kod interrogatora inny niż kod II 14;
- 19) „właściwe państwo członkowskie” oznacza:
- a) w przypadku instytucji zapewniającej służby żeglugi powietrznej, państwo członkowskie, które certyfikowało instytucję zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2096/2005 ⁽¹⁾;
 - b) w pozostałych przypadkach państwo członkowskie, pod którego nadzorem użytkownik modu S stosuje lub zamierza stosować interrogator z funkcją modu S;
- 20) „konflikt kodów interrogatorów” oznacza nieskoordynowane nakładanie się na siebie pokrycia dwóch lub większej liczby interrogatorów modu S funkcjonujących z tym samym kodem interrogatora, potencjalnie skutkujący niewykryciem statku powietrznego przez co najmniej jeden z interrogatorów modu S;
- 21) „nadzór w celu unikania konfliktu kodów interrogatorów” oznacza wdrożenie przez użytkownika modu S środków technicznych lub proceduralnych służących rozpoznaniu konsekwencji konfliktów kodów interrogatorów z innymi interrogatorami modu S dla danych dotyczących dozoru przekazanych przez jego własne interrogatory modu S;
- 22) „sekwencja wdrożenia przydzielonego kodu interrogatora” oznacza ograniczoną w czasie sekwencję wdrożenia przydziałów kodów interrogatorom, którą użytkownicy modu S muszą stosować w celu uniknięcia czasowych konfliktów kodów interrogatorów;

(¹) Dz.U. L 335 z 21.12.2005, s. 13.

23) „kod II dopasowujący” oznacza kod II odszyfrowany przez transponder modu S nieodbierający kodów SI, w zapytaniach ogólnych modemem S zawierających kod SI, oraz wykorzystywany przez ten transponder w celu zaszyfrowania odpowiedzi ogólnej;

24) „konfiguracja blokowania” oznacza plik konfiguracji interrogatora modu S określający miejsce i sposób blokowania obiektów z transponderem modu S.

Artykuł 3

Wymogi w zakresie interoperacyjności i osiągnięć

Operatorzy modu S zapewniają współdziałanie elektronicznych elementów głowicy radaru ich interrogatorów modu S wykorzystujących operacyjny kod interrogatora:

1) z kodami SI i kodami II w sposób zgodny z przepisami Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego określonymi w załączniku I pkt 1);

2) z kodami II/SI zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku III.

Artykuł 4

Właściwe procedury dla operatorów modu S

1. Operatorzy modu S stosują wyłącznie interrogator z funkcją modu S z wykorzystaniem dostępnego kodu interrogatora, jeśli otrzymali w tym celu przydział kodu interrogatora od właściwego organu państwa członkowskiego.

2. Operatorzy modu S zamierzający stosować lub już stosujący interrogator z funkcją modu S, któremu nie przydzielono kodu interrogatora, składają aplikację o przydział kodu interrogatora do właściwego organu państwa członkowskiego, zgodnie z wymogami podanymi w części A załącznika II.

3. Operatorzy modu S stosują się do zasadniczych elementów otrzymanego przydziału kodów interrogatorów, które to elementy są wymienione w części B załącznika II.

4. Operatorzy modu S informują właściwe państwo członkowskie przynajmniej co 6 miesięcy o wszelkich zmianach planów instalacyjnych lub statusu operacyjnego interrogatorów z funkcją modu S, odnoszących się do któregośkolwiek zasadniczego elementu przydziału kodów interrogatorów, wymienionego w części B załącznika II.

5. Operatorzy modu S gwarantują, że każdy z ich interrogatorów modu S będzie stosować wyłącznie przydzielony mu kod interrogatora.

Artykuł 5

Właściwe procedury dla państw członkowskich

1. Państwa członkowskie sprawdzają prawidłowość aplikacji o przydział kodu interrogatora, otrzymanych od operatorów modu S, przed udostępnieniem ich poprzez system przydziału kodów interrogatorów do celów koordynacji. Sprawdzenie

prawidłowości aplikacji obejmuje zasadnicze elementy wymienione w części A załącznika II.

2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zagwarantowania, że system przydziału kodów interrogatorom będzie:

a) sprawdzać aplikacje o przydział kodu interrogatora pod względem zgodności z ustaleniami w zakresie formatu i danych;

b) sprawdzać aplikacje o przydział kodu interrogatora pod względem ich kompletności, poprawności i terminowości;

c) w ciągu 6 miesięcy kalendarzowych od złożenia aplikacji:

(i) przeprowadzać symulacje aktualizacji planu przydziału kodów interrogatorom na podstawie aplikacji oczekujących na rozpatrzenie;

(ii) przygotowywać proponowaną aktualizację planu przydziału kodów interrogatorom do zatwierdzenia przez państwa członkowskie, których to dotyczy;

(iii) gwarantować, że proponowana aktualizacja planu przydziału kodów interrogatorom spełnia w możliwie szerokim zakresie wymogi operacyjne dotyczące aplikacji o przydział kodu interrogatora, zgodnie z zasadniczymi elementami wymienionymi w załączniku II część A lit. g), h) oraz i);

(iv) aktualizować i przekazywać państwom członkowskim plan przydziału kodów interrogatorom niezwłocznie po jego zatwierdzeniu, bez uszczerbku dla krajowych procedur w zakresie przekazywania informacji na temat interrogatorów modu S używanych przez wojsko.

3. Zmiany w planie przydziału kodów interrogatorom podlegają zatwierdzeniu przez wszystkie państwa członkowskie, których dotyczy aktualizacja planu.

4. W przypadku braku porozumienia co do zmian, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, zainteresowane państwa członkowskie zgłaszają tę kwestię Komisji w celu podjęcia przez nią działań. Komisja postępuje zgodnie z procedurą określoną w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 549/2004.

5. Państwa członkowskie, o których mowa w ust. 3, zapewniają przekazanie informacji o zatwierdzeniu planu przydziału kodów interrogatorom pozostałym państwom członkowskim poprzez system przydziału kodów interrogatorom.

6. Państwa członkowskie, o których mowa w ust. 3, zapewniają przekazanie informacji o zmianach dotyczących przydziału kodów interrogatorom, wynikających z aktualizacji planu przydziału kodów interrogatorom, właściwym operatorom modu S pozostającym pod ich nadzorem, w ciągu 14 dni kalendarzowych od otrzymania zaktualizowanego planu przydziału.

7. Państwa członkowskie przynajmniej raz na 6 miesięcy udostępniają pozostałym państwom członkowskim, za pośrednictwem systemu przydziału kodów interrogatorów, aktualny protokół z przydziału i stosowania kodu interrogatora przez interrogatory z funkcją modu S pozostające pod ich nadzorem.

8. W przypadku nakładania się na siebie zasięgu interrogatora modu S znajdującego się na obszarze podlegającym państwu członkowskiemu oraz zasięgu interrogatora modu S znajdującego na obszarze podlegającym krajowi trzeciemu, zainteresowane państwo członkowskie:

- a) zapewnia poinformowanie kraju trzeciego o wymogach bezpieczeństwa związanych z przydziałem i stosowaniem kodów interrogatorów;
- b) podejmuje konieczne środki, aby skoordynować z krajem trzecim stosowanie kodów interrogatorów.

Artykuł 6

Właściwe procedury dla instytucji zapewniających służby ruchu lotniczego

Instytucje zapewniające służby ruchu lotniczego nie stosują danych z interrogatorów modu S działających pod nadzorem kraju trzeciego, jeśli przydział kodów interrogatorów nie został skoordynowany.

Artykuł 7

Wymogi w zakresie ryzyka

1. Instytucje zapewniające służby ruchu lotniczego oceniają ewentualny wpływ, jaki konflikty kodów interrogatorów mogą wywierać na służby ruchu lotniczego, a także potencjalną możliwość utraty danych dotyczących dozoru obiektu z transponderem modu S, pochodzących z przedmiotowych interrogatorów modu S, z uwzględnieniem ich wymogów operacyjnych i istniejącej redundancji.

2. Z wyjątkiem przypadków, gdy potencjalna utrata danych dotyczących dozoru obiektu z transponderem modu S została oceniona jako nie mająca znaczenia dla bezpieczeństwa, operatorzy modu S:

- a) wdrażają system nadzorowania w celu wykrycia konfliktów kodów interrogatorów spowodowanych przez inne interrogatory modu S wpływające na interrogatory z funkcją modu S używane przez tych operatorów z jakimkolwiek operacyjnym kodem interrogatora;
- b) zapewniają wykrycie konfliktów kodów interrogatorów za pomocą wdrożonego systemu nadzorowania w czasie i w ramach pokrycia spełniających wymogi bezpieczeństwa;
- c) ustalają i w razie konieczności wdrażają tryb awaryjny w celu zminimalizowania ewentualnych zagrożeń związanych z konfliktem kodów interrogatorów z którymkolwiek kodem operacyjnym, określonych w ocenie, o której mowa w ust. 1;
- d) gwarantują, że wdrożony tryb awaryjny nie spowoduje żadnego konfliktu kodów interrogatorów z interrogatorami modu S, o których mowa w planie przydziału kodów interrogatorów.

3. Operatorzy modu S zgłaszają wszelkie stwierdzone konflikty interrogatorów obejmujące jakikolwiek interrogator z funkcją modu S użytkowany przez nich z jakimkolwiek operacyjnym kodem interrogatora, właściwemu państwu członkowskiemu oraz udostępniają, za pośrednictwem systemu przydziału IC, odpowiednie informacje pozostałym operatorom modu S.

Artykuł 8

Współpraca cywilno-wojskowa

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia przestrzegania art. 3–7 oraz 12 przez jednostki wojskowe stosujące interrogatory z funkcją modu S za pomocą kodów interrogatorów innych niż kod II 0 oraz innych kodów zastrzeżonych dla wojska.

2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia nadzorowania przez jednostki wojskowe stosujące interrogatory modu S z kodami II 0 lub innymi kodami zastrzeżonymi dla wojska, wyłącznego stosowania tych kodów interrogatorów, w celu uniknięcia nieskoordynowanego stosowania jakiegokolwiek dostępnego kodu interrogatora.

3. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zagwarantowania, że przydział i stosowanie kodów interrogatorów zastrzeżonych dla jednostek wojskowych nie będą mieć negatywnego wpływu na bezpieczeństwo ogólnego ruchu lotniczego.

Artykuł 9

Wymogi bezpieczeństwa

1. Operatorzy modu S zapewniają prawidłową ocenę i ograniczenie zagrożeń dla swoich interrogatorów modu S, które to zagrożenia mogą wynikać z ewentualnych konfliktów kodów interrogatorów.

2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby przed wszelkimi zmianami w istniejących systemach i właściwych procedurach, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub przed wprowadzeniem nowych systemów i procedur zapewnić dokonanie przez zainteresowane podmioty oceny bezpieczeństwa, w tym identyfikacji zagrożeń oraz oceny i ograniczania ryzyka.

3. W ocenie bezpieczeństwa określonej w ust. 2 uwzględnia się także wymogi wymienione w art. 4–8 oraz 12 jako minimalne wymogi bezpieczeństwa.

Artykuł 10

Ocena zgodności

Przed wydaniem deklaracji WE zgodności lub przydatności do użytku, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 549/2004, producenci składników systemów określonych w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia lub ich upoważnieni przedstawiciele mający siedzibę we Wspólnocie oceniają zgodność lub przydatność do użytku tych składników zgodnie z wymogami podanymi w załączniku IV część A niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 11***Weryfikacja systemów**

1. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej, które mogą wykazać lub już wykazały, iż spełniają warunki określone w załączniku V, przeprowadzają weryfikację systemów, o których mowa w art. 1 ust. 2, zgodnie z wymogami podanymi w załączniku VI część A.

2. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej, które nie mogą wykazać, iż spełniają warunki określone w załączniku V, zlecają jednostce notyfikowanej weryfikację systemów, o których mowa w art. 1 ust. 2. Weryfikację należy przeprowadzić zgodnie z wymogami określonymi w załączniku VI, część B.

*Artykuł 12***Dodatkowe wymogi**

1. Operatorzy modu S gwarantują, że ich pracownicy odpowiedzialni za dokonanie przydziału kodów interogatorom zapoznali się z odpowiednimi przepisami niniejszego rozporządzenia oraz zostali odpowiednio przeszkoleni w zakresie wykonywanych zadań.

2. Operatorzy modu S:

- a) opracowują i przechowują podręczniki funkcji modu S, w tym niezbędne instrukcje i informacje umożliwiające ich pracownikom odpowiedzialnym za przydziały kodów interogatorom stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia;
- b) zapewniają dostępność i aktualizację podręczników, o których mowa w lit. a), a ich aktualizacja i dystrybucja stanowią przedmiot właściwego zarządzania jakością i konfiguracją dokumentów;

Niniejsze rozporządzenie wiążące w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2009 r.

c) zapewniają zgodność metod pracy i procedur operacyjnych niezbędnych dla przydzielania kodów interogatorom z odpowiednimi przepisami niniejszego rozporządzenia.

3. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zagwarantowania, że pracownicy zapewniający służbę przydziału kodów interogatorom zapoznali się z odpowiednimi przepisami niniejszego rozporządzenia oraz zostali odpowiednio przeszkoleni w zakresie wykonywanych zadań.

4. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zagwarantowania, że centralna służba przydziału kodów interogatorom:

- a) opracowuje i przechowuje podręczniki obsługi zawierające konieczne instrukcje i informacje umożliwiające ich pracownikom stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia;
- b) zapewnia dostępność i aktualizację podręczników, o których mowa w lit. a), a ich aktualizacja i dystrybucja stanowią przedmiot właściwego zarządzania jakością i konfiguracją dokumentów;
- c) zapewnia zgodność metod pracy i procedur operacyjnych z odpowiednimi przepisami niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 13***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Przepisy art. 3 stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

W imieniu Komisji
Antonio TAJANI
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Przepisy Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, o których mowa w art. 3 ust. 1 i pkt 2 załącznika III

1. Rozdział 3 „Systemy radarowe dozоровania”, sekcja 3.1.2.5.2.1.2 „IC: kod interrogatora” załącznika 10 ICAO „Łączność lotnicza”, tom IV „Systemy radarowe dozоровania i unikania kolizji” (wydanie trzecie z lipca 2002 r. zawierające poprawkę 77).
 2. Rozdział 5 „Łącze danych ziemia–powietrze radaru wtórnego modu S”, sekcja 5.2.9 „Format raportu o funkcjach łącza danych” załącznika 10 ICAO „Łączność lotnicza”, tom III „Systemy łączności” (wydanie pierwsze, poprawka 79).
-

ZAŁĄCZNIK II

Część A: Wymogi dotyczące stosowania kodów interrogatorów, o których mowa w art. 4 ust. 2 oraz art. 5 ust. 1 i 2

Aplikacja o przydział IC zawiera przynajmniej następujące zasadnicze elementy:

- a) jednolity numer referencyjny aplikacji nadany przez właściwe państwo członkowskie;
- b) pełne dane dotyczące przedstawiciela państwa członkowskiego odpowiedzialnego za koordynację przydziału IC modu S;
- c) pełne dane dotyczące punktu kontaktowego użytkownika modu S odpowiedzialnego za kwestie związane z przydziałem IC modu S;
- d) nazwę interrogatora modu S;
- e) zastosowanie interrogatora modu S (operacyjne lub testowe);
- f) umiejscowienie interrogatora modu S;
- g) planowaną datę pierwszej transmisji modu S interrogatora modu S;
- h) wymagane pokrycie modu S;
- i) szczególne wymogi operacyjne;
- j) funkcje kodu SI;
- k) „funkcje stosowania kodu II/SI”;
- l) funkcje mapy pokrycia.

Część B: Wymogi dotyczące przydziału kodów interrogatorów, o których mowa w art. 2 ust. 10 oraz art. 4 ust. 3 i 4

Przydział IC obejmuje przynajmniej następujące elementy:

- a) odpowiedni numer referencyjny aplikacji nadany przez właściwe państwo członkowskie;
- b) jednolity numer referencyjny aplikacji nadany przez służbę przydziału IC;
- c) dane dotyczące poprzednich przydziałów, jeśli dotyczy;
- d) przydzielony IC;
- e) ograniczenia dotyczące pokrycia dozoru i blokowania w formie sektorowych pól radaru lub mapy pokrycia modu S;
- f) okres wdrożenia, w którego trakcie przydział musi zostać zarejestrowany w interrogatorze modu S podanym w aplikacji;
- g) sekwencja wdrożenia, której należy przestrzegać;
- h) na zasadzie dobrowolności i w powiązaniu z innymi opcjami: zalecenie zgrupowania;
- i) szczególne ograniczenia operacyjne, w zależności od przypadku.

ZAŁĄCZNIK III

Stosowanie kodu II/SI, o którym mowa w art. 3 ust. 2

1. Interrogatory modu S, jeśli działają z kodem SI i jeśli pozwala na to odpowiedni parametr operacyjny, osiągają także obiekty poprzez odpowiedzi ogólne, które są zaszyfrowane za pomocą kodu II dopasowującego.
2. Interrogatory modu S, jeśli działają z kodem SI i jeśli pozwala na to odpowiedni parametr operacyjny, traktują transpondery wysyłające odpowiedzi ogólne zaszyfrowane za pomocą kodu II dopasowującego jako transpondery niewyposażone w SI, niezależnie od funkcji SI podanej w raporcie funkcji łącza danych określonym w dokumencie, o którym mowa w pkt 2 załącznika I.
3. Interrogatory modu S, jeśli działają z kodem SI i jeśli pozwala na to odpowiedni parametr operacyjny, łączą się z transponderami bez funkcji kodu SI za pomocą komunikatów wykorzystujących wielosensorowy protokół blokowania modu S, przewidziane dla stosowania kodu II. Stosowany kod II jest kodem II dopasowującym.
4. Interrogatory modu S, jeśli działają z kodem SI i jeśli pozwala na to odpowiedni parametr operacyjny, mogą być konfigurowane przez użytkownika, tak aby:
 - nie blokowały kodu II dopasowującego dla transponderów bez funkcji kodu SI, lub
 - stosowały blokowanie przerywane kodu II dopasowującego dla transponderów bez funkcji kodu SI.
5. Interrogatory modu S, jeśli działają z kodem II i jeśli pozwala na to odpowiedni parametr operacyjny, mogą być konfigurowane przez użytkownika, tak aby:
 - nie blokowały transponderów niezgłaszających funkcji SI w swoim raporcie funkcji łącza danych lub niemogących zgłosić swojej funkcji łącza danych, lub
 - stosowały blokowanie przerywane transponderów niezgłaszających funkcji SI w swoim raporcie funkcji łącza danych lub niemogących zgłosić swojej funkcji łącza danych.
6. W przypadku gdy stosowanie kodu jest uruchomione, konfiguracje blokowania nie są uwzględniane dla transponderów bez funkcji kodu SI.

ZAŁĄCZNIK IV

Część A: Wymogi w zakresie oceny zgodności lub przydatności do wykorzystania składników systemów, o których mowa w art. 10

1. Działania weryfikacyjne wykazują zgodność składników wykorzystywanych przez protokoły blokujące kod SI oraz stosowania kodu II/SI z wymogami w zakresie interoperacyjności i osiągnięć, określonymi niniejszym rozporządzeniem, lub przydatność tych składników do wykorzystania podczas użytkowania w warunkach badawczych.
2. Zastosowanie modułu opisanego w części B przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela mającego siedzibę we Wspólnocie uważa się za odpowiednią procedurę oceny zgodności do celów zapewnienia i zgłoszenia zgodności składników. Dopuszcza się także równoważne lub bardziej rygorystyczne procedury.

Część B: Moduł wewnętrznej kontroli produkcji

1. Niniejszy moduł opisuje procedurę, za pomocą której producent lub jego upoważniony przedstawiciel mający siedzibę we Wspólnocie, który spełnia zobowiązania ustanowione w pkt 2, zapewnia i deklaruje, że przedmiotowe składniki spełniają wymogi niniejszego rozporządzenia. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel mający siedzibę we Wspólnocie muszą sporządzić pisemną deklarację zgodności lub przydatności do wykorzystania zgodnie z pkt 3 załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 552/2004.
2. Producent musi sporządzić dokumentację techniczną opisaną w pkt 4, po czym on sam lub jego upoważniony przedstawiciel mający siedzibę we Wspólnocie musi ją przechowywać przez okres przynajmniej 10 lat od daty wytworzenia ostatniego składnika, do dyspozycji właściwych organów krajowych, na potrzeby przeprowadzanych przez nie kontroli oraz do dyspozycji instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej, które wprowadzają te składniki do swoich systemów. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel mający siedzibę we Wspólnocie informuje państwa członkowskie o tym, gdzie i jak udostępniana jest powyższa dokumentacja techniczna.
3. Jeśli producent nie ma siedziby we Wspólnocie, wyznacza on osobę(-y), która(-e) wprowadza(-ją) składniki na rynek Wspólnoty. Taka osoba lub takie osoby informuje(-ą) państwa członkowskie o tym, gdzie i jak udostępniana jest powyższa dokumentacja techniczna.
4. Dokumentacja techniczna musi umożliwiać ocenę zgodności składników z wymogami niniejszego rozporządzenia. Musi ona obejmować projektowanie, wytwarzanie i działanie składników w zakresie odpowiednim dla takiej oceny.
5. Producent bądź jego upoważniony przedstawiciel muszą przechowywać kopię deklaracji zgodności lub przydatności do wykorzystania wraz z dokumentacją techniczną.

ZAŁĄCZNIK V

Warunki, o których mowa w art. 11

1. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej musi w ramach swoich struktur stosować metody sprawozdawczości zapewniające i wykazujące bezstronność i niezależność ocen w odniesieniu do czynności sprawdzających.
 2. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej musi zagwarantować przeprowadzenie czynności sprawdzających przez członków jej personelu zaangażowanych w proces weryfikacji, z zachowaniem najwyższego stopnia uczciwości zawodowej i zastosowaniem możliwie najwyższej wiedzy fachowej; nie mogą oni podlegać jakimkolwiek naciskom ani bodźcom, w szczególności natury finansowej, które mogłyby mieć wpływ na ich osąd lub wyniki przeprowadzanych przez nich kontroli, w szczególności naciskom bądź bodźcom stwarzanym przez osoby lub grupy osób, których dotyczyć będą wyniki prowadzonych czynności sprawdzających.
 3. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej musi zagwarantować członkom swojego personelu zaangażowanym w proces weryfikacji dostęp do sprzętu umożliwiającego im prawidłowe przeprowadzenie wymaganych czynności sprawdzających.
 4. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej musi zagwarantować posiadanie przez członków jej personelu zaangażowanych w procesy weryfikacji rzetelnego wykszolenia technicznego i zawodowego, wystarczającej znajomości wymogów w zakresie weryfikacji, jaką mają przeprowadzić, odpowiedniego doświadczenia w prowadzeniu takich działań, a także umiejętności sporządzenia deklaracji, rejestrów i sprawozdań potwierdzających przeprowadzenie weryfikacji.
 5. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej musi zagwarantować zachowanie bezstronności w trakcie czynności sprawdzających przez członków swojego personelu zaangażowanych w procesy weryfikacji. Ich wynagrodzenie nie może zależeć od liczby przeprowadzonych kontroli ani od ich wyników.
-

ZAŁĄCZNIK VI

Część A: Wymogi w zakresie weryfikacji systemów, o której mowa w art. 11 ust. 1

1. Weryfikacja systemów wykazuje zgodność tych systemów z wymogami w zakresie interoperacyjności, osiągow, trybu awaryjnego i bezpieczeństwa, określonymi niniejszym rozporządzeniem, w warunkach badawczych odzwierciedlających kontekst eksploatacyjny tych systemów. W szczególności weryfikacja interogatorów modu S wykazuje:
 - prawidłowe działanie za pomocą kodu SI, w tym za pomocą kodu II/SI,
 - że kombinacja systemów nadzorowania konfliktów IC i/lub procedur, a także tryb awaryjny ograniczają w odpowiedni sposób zagrożenia związane z konfliktami IC,
 - że tryb awaryjny nie pozostaje w sprzeczności z planem przydziału IC.
2. Weryfikację systemów określonych w art. 1 ust. 2 przeprowadza się zgodnie z odpowiednimi i uznanymi praktykami badawczymi.
3. Narzędzia stosowane przy weryfikacji systemów określonych w art. 1 ust. 2 spełniają odpowiednie funkcje.
4. W wyniku weryfikacji systemów określonych w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia powstaje dokumentacja techniczna wymagana na podstawie pkt 3 załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 552/2004, a także następujące dokumenty:
 - opis procesu wdrażania,
 - sprawozdanie z inspekcji i badań przeprowadzonych przed uruchomieniem systemu.
5. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej zarządza czynnościami sprawdzającymi, a w szczególności:
 - określa odpowiednie operacyjno-techniczne warunki badawcze odzwierciedlające środowisko eksploatacyjne,
 - sprawdza, czy plan badań opisuje zintegrowanie systemów, określonych w art. 1 ust. 2, w ramach warunków badawczych,
 - sprawdza, czy plan badań w pełni uwzględnia obowiązujące wymogi w zakresie interoperacyjności, osiągow, trybu awaryjnego i bezpieczeństwa, określone niniejszym rozporządzeniem,
 - zapewnia zgodność i jakość dokumentacji technicznej oraz planu badań,
 - planuje organizację badań, personel, instalację i konfigurację platformy badawczej,
 - przeprowadza inspekcje i badania zgodnie z planem badań,
 - przygotowuje sprawozdanie z wyników inspekcji i badań.
6. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej zapewnia zgodność systemów określonych w art. 1 ust. 2, użytkowanych w eksploatacyjnych warunkach badawczych, z wymogami w zakresie interoperacyjności, osiągow, trybu awaryjnego i bezpieczeństwa, określonymi niniejszym rozporządzeniem.
7. Po pomyślnym zakończeniu weryfikacji zgodności instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej sporządzają deklarację weryfikacji WE systemu i przedkładają ją krajowemu organowi nadzorującemu wraz z dokumentacją techniczną wymaganą na podstawie art. 6 rozporządzenia (WE) nr 552/2004.

Część B: Wymogi w zakresie weryfikacji systemów, o której mowa w art. 11 ust. 2

1. Weryfikacja systemów wykazuje zgodność tych systemów z wymogami w zakresie interoperacyjności, osiągow, spójności i bezpieczeństwa, określonymi niniejszym rozporządzeniem, w warunkach badawczych odzwierciedlających kontekst operacyjny tych systemów. W szczególności weryfikacja interogatorów modu S wykazuje:
 - prawidłowe działanie za pomocą kodu SI, w tym za pomocą kodu II/SI,

- że kombinacja systemów nadzorowania konfliktów IC i trybu awaryjnego ogranicza w odpowiedni sposób zagrożenia związane z konfliktami IC,
 - że tryb awaryjny nie pozostaje w sprzeczności z planem przydziału IC.
2. Weryfikację systemów określonych w art. 1 ust. 2 przeprowadza się zgodnie z odpowiednimi i uznanymi praktykami badawczymi.
 3. Narzędzia stosowane przy weryfikacji systemów określonych w art. 1 ust. 2 spełniają odpowiednie funkcje.
 4. W wyniku weryfikacji systemów określonych w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia powstaje dokumentacja techniczna wymagana na podstawie pkt 3 załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 552/2004, a także następujące dokumenty:
 - opis procesu wdrażania,
 - sprawozdanie z inspekcji i badań przeprowadzonych przed uruchomieniem systemu.
 5. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej określa odpowiednie operacyjno-techniczne warunki badawcze odzwierciedlające środowisko eksploatacyjne i zleca wykonanie czynności sprawdzających jednostce notyfikowanej.
 6. Weryfikacją zarządza jednostka notyfikowana, która w szczególności:
 - określa odpowiednie operacyjno-techniczne warunki badawcze odzwierciedlające środowisko eksploatacyjne,
 - sprawdza, czy plan badań opisuje zintegrowanie systemów, określonych w art. 1 ust. 2, w ramach warunków badawczych,
 - sprawdza, czy plan badań w pełni uwzględnia obowiązujące wymogi w zakresie interoperacyjności, osiągow, trybu awaryjnego i bezpieczeństwa, określone niniejszym rozporządzeniem,
 - zapewnia zgodność i jakość dokumentacji technicznej oraz planu badań,
 - planuje organizację badań, personel, instalację i konfigurację platformy badawczej,
 - przeprowadza inspekcje i badania zgodnie z planem badań,
 - przygotowuje sprawozdanie z wyników inspekcji i badań.
 7. Jednostka notyfikowana zapewnia wdrożenie wymiany informacji na potrzeby procesu przydziału i stosowania kodów interogatorów modu S w ramach systemów użytkowanych w symulowanych warunkach badawczych, w sposób zgodny z wymogami w zakresie interoperacyjności, osiągow, trybu awaryjnego i bezpieczeństwa określonymi niniejszym rozporządzeniem.
 8. Po pomyślnym zakończeniu czynności sprawdzających jednostka notyfikowana sporządza świadectwo zgodności odnośnie do przeprowadzonych czynności sprawdzających.
 9. Następnie instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej sporządza deklarację weryfikacji WE systemu i przedkłada ją krajowemu organowi nadzorującemu wraz z dokumentacją techniczną wymaganą na podstawie art. 6 rozporządzenia (WE) nr 552/2004.
-